

Tal dia com avui fa...

1 any Nova fiscalitat
La llei de mesures inclou taxes inèdites, com la de begudes ensucrades, i en reformula d'altres tombades pel Tribunal Constitucional.

10 anys Nou discurs a CDC
El líder de CDC, Artur Mas, llança la seva proposta de refundació del catalanisme superant els eixos del discurs pujolista.

20 anys Indult escandalós
El govern del Partit Popular declara que té una "disposició favorable" a l'indult en el cas Filesa, sobre finançament il·legal del PSOE.

Full de ruta

Lluís Martínez

Rússia en té la culpa, és clar

Ramón Serrano Suñer, també conegut com el *cuñadísimo*, ja ens ho va avisar: de tots els mals que patia Espanya,

Rússia n'era la culpable. I, apa, tots cap a Rússia en format *División Azul*, perquè ja s'havia acabat la broma.

Semblava que passat el temps l'amenaça russa havia quedat relegada als llibres d'història recreativa. Doncs no. Rússia no oblidava els seus enemics seculars. I menys si aquest enemic va ser definit en algun moment com "la reserva espiritual de Occidente".

Ara, gràcies a les denúncies del tàndem mitjans de comunicació-govern espanyol –ometré per prudència qui porta el manillar– sabem que un exèrcit d'informàtics russos s'han dedicat a difondre informacions falses i pertorbadores sobre Catalunya i el procés cap a la república. I ja se sap que, a Rússia, no es mou ni un paper sense que ho permeti en Vladímir Putin. Ja ho tenen. Ja sabem qui és que fa la travesada a la nació més antiga d'Europa.

Estiguin ben tranquils, que el govern d'Espanya ens ha promès que ho investigará

Putin en persona. Però estiguin tots vostès ben tranquils, que el govern espanyol ha promès que ho investigará.

Després del referèndum de l'1 d'octubre va quedar clar que el govern espanyol havia perdut la batalla mundial de la imatge. Davant d'això va fer tres coses: primer, treure importància a les càrregues policials. Segon: acusar els pacífics votants de ser els responsables de la violència. I tercer: dir que la majoria de les imatges difoses eren falses, encara que haguessin estat captades per la premsa internacional.

Com que tot això no ha servit de res, ara ha calgut recórrer al vell truc d'atribuir la culpa dels propis errors a alguna conxorxa. Durant un temps va ser la llegenda negra. Més a prop, el contuberni judeomacònic. Després, el Partit Comunista finançat per l'or de Moscou. Fa unes dècades, el contuberni de Munic. L'1 d'octubre del 1975, Franco encara va insistir: "Todo obedece a una conspiración masónica e izquierdista en la clase política, en contubernio con la subversión comunista en lo social." I, espera, com era allò de l'11-M? Ah, sí: que havia estat ETA. I ara és Rússia. Espanya canvia?

Tribuna

Xavier García i Pujades. Periodista i escriptor

'Els paisatges trobats'

Aquest és el títol d'un altre dels llibres publicat per Josep Santesmases i Ollé (Vila-rodona, Alt Camp, 1951), editat per Onada Edicions, de Benicarló, i que guanyà el II Premi de Narrativa Memorialística Ciutat de Benicarló. Es tracta d'un dietari escrit entre novembre de 2015 i el març de 2017, en el qual el paisatge humanitzat esdevé el protagonista. I, tant com el "paisatge humanitzat", el protagonisme també recau, naturalment, sobre la humanitat de l'autor que el passeja, el contempla, l'observa, el compara, s'hi extasia o en lamenta la desfiguració o, simplement, la destrucció. Els "paisatges trobats" de Santesmases són els seus "paisatges viscuts", els de la seva vida de proximitat al poble natal, a la comarca i, en cercles concèntrics, fins allà on es pugui, comprovant la continuïtat i diversitat de la trama de la terra. I és que l'autor d'aquestes proses viatgeres, reflexives i sentimentals, entre el record del que s'ha viscut i el pas del temps, és un d'aquests homenots del sud que un voldria tenir sempre assegut a taula. Discret, prudent i reservat, amb una emoció "continguda i fervent", com volia Carles Riba, Josep Santesmases –que ja fa camí, encara

que no ho sembli, cap als 70– recull, en la seva persona, diverses condicions: estudiós de la història i hortolà, així com fuster de professió; caminador pel país i home d'arxius i biblioteques; i, en fi, del local al global, president del Centre d'Estudis del Gaià, també de la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana, i vicepresident segon de l'Institut Ramon Muntaner (amb seu al Mas de la Coixa, de Móra la Nova), així com codirector de les revistes *Plecs d'Història Local (L'Avenç)* i *La Resclosa*, de Vila-rodona. Tot això, com pot suposar-se, és una feinada, a la qual cal afegir l'organització de congressos, jornades i exposicions sobre els més variats temes, amb la corresponent edició de textos.

“Els "paisatges trobats" de Santesmases són els seus "paisatges viscuts”

TOT S'HA ANAT FENT DES DE VILA-RODONA, prop del monestir de Santes Creus, i per escampar la boira de tanta lletra impresa, que va castigar-li els ulls, aquest home, des de sempre, ha trobat consol en l'amplitud de la natura que l'envolta i ha fet d'alguns dels seus paratges propers –com la muntanya i els caserius abandonats de Montagut– el seu Macondo particular. Hi ha pàgines molt inspirades en aquest sentit que recorden els clàssics de tots els temps.

PERÒ NO S'HA QUEDAT en el clos natal, perquè s'ha voltat la Ceca i la Meca dels Països Catalans (i de més enllà) i a tot arreu hi ha trobat ressons i reverberacions delloc d'on procedeix, que ha estudiat i caminat en totes les circumstàncies i condicions.

AQUESTA MEMÒRIA dels seus "paisatges trobats", que ha anat redescobrint a còpia d'anys de passar-hi detingudament, cal que sigui afegida a la nostra tradició narrativa més exigent: la que va de l'Empordà de Pla a l'Ebre d'Arbó i Bladé, passant pels plans de Lleida de Vallverdú, i de tants i tants que han descrit amorosament paisatges que els han parlat al cor.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Una bossa de plàstic i un fil

■ Una bossa de plàstic i un fil: això és tot el que ha necessitat avui la meua filla per gaudir d'un dia de vent i córrer amunt i avall amb el seu estel. I els seus ulls brillaven d'emoció.

Moments màgics sense cost i sense preu, com construir barques amb fulles de canya i deixar-les navegar pel riu, fer una cabana amb un llençol, trobar nous usos a una caixa de cartró o dissenyar mandales amb elements de la natura. Cada cop que els infants són capaços de divertir-se amb allò que els envolta, experimentant i inventant, és un bri d'esperança en aquesta societat marcada per l'ús (o abús) de les noves tecnologies i el consumisme impulsiu. Que seguim fent volar la imaginació!

ANNA PINEDA AGUILAR
Caldes de Montbui (Vallès Or.)

Interlocutor a les galàxies

■ Curiós que el cap del govern espanyol, Mariano Rajoy, –que no vol o no sap parlar, dialogar, treballar en sessions en equip i d'enteniment per aconseguir resultats positius entre govern espanyol i la Generalitat, davant el problema i conflicte del govern del Partit Popular amb la Catalunya pagadora– es pugui estranyar que el president Puigdemont digui que "una altra solució que no sigui la independència és possible". Rajoy, que no ha ajudat mai a aportar cap solució.

Sis anys sense diàleg, per part de La Moncloa, i sense posar en marxa una comissió de treball. Això sí, en qüestió d'hores, Rajoy va posar en marxa una comissió formada per 27 senadors, per tal de mal d'aplicar l'article 155 i suprimir l'autonomia de Catalu-

nya. Pel diàleg constructiu, no; pel càstig, sí. Rajoy tanca l'interruptor en lloc d'obrir-lo. Només recursos, acusacions, tribunals, fiscals, jutges, inhabilitacions, operació Catalunya, actuacions policials...

Es va oferir davant Trump per exercir d'interlocutor dels EUA a Europa i Amèrica Llatina, el nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà, però no ho fa amb Catalunya, que és molt més a prop.

ENRIC FIGUERAS
Palamós (Baix Empordà)

Fer trampes amb la democràcia

■ En el referèndum del *Brexit* van votar sí per sortir de la UE 17.410.742 persones, que és el 37,44% dels 46.501.241 votants registrats al Regne Unit. Cap demòcrata, ni de dins ni de fora del Regne Unit, ha posat en dubte la validesa del referèndum i el govern britànic, donant compliment al mandat dels seus ciutadans, està

implementant totes les mesures polítiques i econòmiques per tal de complir el mandat democràtic sortit de les urnes. A Catalunya hi ha 5.313.615 persones amb dret a vot. Bo i que la policia es va emportar urnes plenes de vots i va impedir per la força bruta votar a uns 700.000 catalans, l'1-O van votar sí 2.020.144 votants, que representa el 38,018% del cens. Pràcticament és el mateix resultat que al Regne Unit. No es pot entendre que hi continuï havent gent de la "tercera via" que diu que el resultat és insuficient per separar-se d'Espanya. Si el 37,44% del cens és bo perquè el Regne Unit foti el camp de la UE, el 38,018% és encara més bo perquè Catalunya foti el camp d'Espanya. Es tracta simplement de respectar o no respectar la democràcia. No fer-ho és fer trampes.

PERE LLEAL
Tiana (Maresme)